

maa stille meget forskjellige Krav til paa-gjældende Bestyrer, til Tilveiebringelse af Driftskapital m. m. Under Hensyn hertil samt da Fremstættelsen af fyldestgjørende Vædringsforslag vilde fordre en stor Del Op-læsninger, hvis Tilveiebringelse formentlig vilde medtage en længere Tid, har Udvalget anset det rettest for Tiden at foreslaa disse Bestemmelser ubeladte af Loven, og det saa meget mere, som de ikke nødvendigt behøve at knyttes til en Ordning af Tvangsauktioner.

Under Udvalgets Forhandlinger har man fra Sagsførerforeningens Bestyrelse modtaget en Del Bemærkninger til Lovforslaget. I Erkjendelse af, at disse Bemærkninger, der ere omdelte i Thinget, og til hvilke man skal tillade sig at henvise, ere af ikke ringe Betydning for Sagen, have de ligeledes været gjorte til Gjenstand for Overveelse, og ihvor-vel Udvalget ikke har kunnet tiltræde alle de fremsatte Betragtninger, har man dog i ikke saa Tilfælde fundet Anledning til at tage Hensyn dertil ved Affattelsen af de foreslaaede Vædringer.

Søbrigt skal Udvalget, næst at fremhæve, at en stor Del af de stillede Vædringsfor-slag nærmest maa anses som Redaktionsvædringer og saaledes ikke trænge til særlig Motivering, tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger til de enkelte Paragrafer:

Til § 1.

I Overensstemmelse med Udtalelserne ved Sagens 1ste Behandling har man forment, at hvor Værdien af det udlagte Gods ikke overstiger 100 Kr., maa Realisationen kunne ske paa en mindre omstændelig Maade end ellers. Man har derfor foreslaaet, at der i saadanne Tilfælde kan gaas frem efter Reglen i Lov om Udpantning af 29de Marts 1873 § 10, saaledes, at Salget kan ske ved

en hvilkensomhelst Løssøreauktion, der afholdes i Jurisdiktionen og eventuelt mod konstant Betaling, med mindre Skylbneren kan tilveiebringe en vederhæftig Inkassator.

Til § 3.

Naar Forslaget her gaar ud paa at afstafte Auktionsvidner, kan Udvalget ikke billige dette, da det i mange Tilfælde kan være af stor Betydning, at der har været Vidner tilstede ved Auktionen. Navnlig ved Løssøreauktioner paa Landet, hvor Sognefogden og paa-gjældende Politibetjent saa godt som altid fungere som Vidner, kunne disse næsten ikke undværes af Hensyn til eventuelt at kunne konstateres Identiteten af Personer eller Gjenstande. Da derhos Vidnegebyrene ere høist ubetydelige, saa at der heller ikke for Bekostningens Skyld kan være Grund til at afstafte Vidnerne, foreslaaes denne Paragraf udstemt.

Til § 5.

Forslaget om, at Løssøreauktioner skulle bekjendtgjøres i Berlingske Tidende og udenfor Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftstidende, kan ikke anses hensigtsmæssig, idet mangfoldige Auktioner ved en saadan Bekjendtgjørelsesmaade ikke ville komme til de Bytthavendes eller andre Interesseredes Kundskab. Man har derfor anset det rigtigt at skjelne mellem, om Auktioner afholdes i Kjøbenhavn og tilgrændsende Jurisdiktioner, eller andetsteds. I førstnævnte Tilfælde bør Auktionen bekjendtgjøres i Berlingske Tidende, i det sidstnævnte i et eller flere af de stedlige Blade efter Retsvirentens Forslag, ganske som det nu finder Sted.

Til § 7.

Udvalget anser det ikke heldigt, at Auktionsforvalteren skal bedømme den af Retsvirenten antagne Inkassators Paalidelighed og Vederhæftighed. Det vil formentlig være tilstrækkeligt at bestemme, at Inkassator skal stille en saadan Sikkerhed, som Auktionsforvalteren nærmere maatte bestemme.